

AYNUR HAQVERDİ

SƏNİ GƏTİRƏN YUXULAR...

Səni gətirən yuxular çoxdan unudulub.
İçinə qənd salıb arxanca atdığım
sular dönüb bulud olub.
Bəlkə də, indi həmin bulud pəncərənə
narın-narın yağmaq istəyir.
Bilirəm, əllərin indi
başqasının əllərinə dəyir.
Gözlərin indi başqa qəlbə isidir.
Bilirəm, yanındaki çox xoşbəxt biridir.

Gecənin gündüzdən nə fərqi?
Günəş də ömrümə şəfəq saçmır daha.
Dodaqlarım sevincdən qaçmır daha.
Qəlbimdə min dua,
Əllərim yalvarır Allaha.
Sən gedəli, arzular boyanmir sabaha.

Bəlkə də, indi evinin üstündə
bir dəli şimşek çaxır.
Bəlkə də, yanındaki sənə qışlaraq
pəncərədən səmaya baxır.
Sanki, qırıq-qırıq edilmiş qəblərin
çatlarının göylərdə əksidir ildirim.
Sanki, ağlatdığınız insanları
bizi xatırlatmaq üçün yağır yağışlar.
Arxanca atdığım sular
bulud olub qatar-qatar.
Bəlkə də, pəncərənizi
döyücləyir yağışlar.
Bəlkə də, yanındakı
ən gözəl palтарını geyir

və

"əzizim, gəl gedək,
yağışda rəqs edək" deyir.
İçinə qənd salıb arxanca atdığım
sular üzünüzə yağır bir-bir.

Qəlbim silahlanıb xatirələrdən,
Ruhuma tuşlayır kədəri, qəmi.
Boyumu adlayıb ötən qəhərdən
Boylanır dünyanın dərdi, sitəmi.

Əllərim qoynumda dustağa dönüb,
Nə bahar, nə də yay isitmır məni,
Günəşli günlərim sazağa dönüb,
Vaxt olur soyuq da üzütmür məni.

Yağışda islanıb, ümmandan bezib,
Özünü qayaya çırpan dalğayam.
Bir qətrə hüzurcun cahani gəzib,
Mənzilə çatmayan bir piyadayam.

Əsən küləklərdə uçub ümidi,
Yağan yağışlarda axıb sevincim.
Vaxt vardı gerçəkdən yaşayır idim,
İndisə itirəm mən ilim-ilim.

Əsir xəfif payız mehi,
Rəqs eyləyir quru otlar.
Göydən yerə baxır Günəş,
Tamaşaya dönür diyar.

Bu sevincə şərik çıxan,
Yerə düşmüş qoz yarpağı.
Xışıldayıb həzin-həzin,
Qucaqlayır hey torpağı.

Əzizimsən deyə-deyə,
Dəli kimi öpür yeri.
Üstəlik də söyləyir ki,
Darıxmışdım yaydan bəri.

Nə yaxşı ki, gəldi payız,
Yorulmuşdum şən günlərdən.
Həyatımız qəribədir,
Səadət də yorur hərdən.

Fərəh dolu yaydan bezib,
Qəmli payız gəlsin dedim.
Geri gəlməz o anların,
Bilirəm ki, haqqın yedim.

